

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra FUGLEN

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759850128/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Dæmrende bag Taagesløret,
Sygner Maanens matte Lys,
Og en Vind med natlig Gys
Hvisker hende kold i Øret:
„Hvorfor vil Du døe, Marie?
Hvorfor kalder Du paa Gud?
Ti, og kast Din Byrde ud, –
Let Din Synd Du kan fortie!”

Bleg hun rejser sig og gruer, –
Hvis var Stemmen, som har talt?
Taushed ruger over Alt,
Intet Levende hun skuer;
Dog bevæges Løv og Grene,
Skjøndt der lufter Ingen Vind,
Og hun gyser i sit Sind,
Føler syndig sig og ene.

Pludselig, som gik et Dække
Fra den lune Sommernat,
Myldrer det i Skov og Krat,
Pusler det bag Busk og Hække: –
Hvirvlende omkring i Bue
Suser Ellepigen hen,
Og som tusind Lygtemænd
Staaer den hele Eng i Lue.

Hvor er Frelse for den Svage?
Skoven er ej, hvor den stod, –
Aaen skummer som en Flod,
Gynger fremad og tilbage;

Og en skummel Afgrund gaber,
Som har slugt Vej og Sti, –
„Alting, Alting er forbi!“
Højt hun jamrer til sin Skaber.

Tys! det larmer fjernt histnede,
Det er Glam fra Gaardens Hund,
Lys i Farens mørke Stund,
Stjernen, som kan hende lede.
Øjet lukker hun forvoven.
Blindt fortvivlet frem hun gaaer,
Og da Blikket op hun slaaer,
Er hun kommen alt i Skoven.

Der, i Taageklæder hvide,
Skyde sig med lange Fjed
Tause Skikkelse afsted
Ganske tæt ved hendes Side;
Og som Snoge Træets Rødder
Krybe under Løvet's Hang,
For at hindre hendes Gang
Og forvikle hendes Fødder.

Barnet sig i Smerte vaander,
See, da glemmer hun sin Nød,
Skjælver kun for Barnets Død,
Priser Gud, da frit det aander. –
Men i samme Stund er svunden
Nattens hemmelige Færd,
Og i roligt Maaneskjær
Ligger Gaarden foran Lunden.